

[Ole Espersen]

steren, hvad det vil sige, at denne dagsorden er kommunikeret.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Selv om vi forsøger at udføre vort arbejde så praktisk som muligt i regeringen, må jeg indrømme, at jeg ikke selv har kørt dagsordenen ud til ambassadøren. Jeg tvivler på, at udenrigsministeren har. Den er nok sendt pr. bud, det vil jeg næsten tro.

Ideen har altså været den, at regeringen fandt, at det var helt naturligt og nødvendigt, når folketinget vedtog en sådan dagsorden, at en af de ambassader, som var direkte involveret, fik en orientering straks, og derfor blev ambassaden under en eller anden form orienteret og fik dagsordenen fysisk til rådighed dagen efter debatten.

Så vidt jeg kan se, foreligger der ingen uklarheder i denne sag, heller ikke for så vidt angår udenrigsministerens udmærkede udtalelser under debatten i sidste uge. Jeg mener, der er fuld klarhed til stede, og selv om jeg gerne ville, har jeg altså ikke yderligere at føje til.

Hans Hækkerup (S):

Det, der først og fremmest har givet anledning til spørgsmålene, er jo netop, at udenrigsministeren ikke under debatten ville svare på mit spørgsmål. Og jeg kan sige, at det, der gjorde, at jeg følte mig foranlediget til at stille spørgsmålet til udenrigsministeren under debatten, netop var de udtalelser, udenrigsministeren kom med, idet han sagde:

»For at vi kan undgå senere misforståelser, vil jeg gerne præcisere, hvordan regeringen fortolker denne dagsorden, som jo nok bliver vedtaget.«

Og så sagde udenrigsministeren:

»Regeringen har ikke til hensigt at komme med ensidige opfordringer til USA om at ændre sin Mellemerikapolitik.«

Det var derefter, jeg stillede spørgsmålet til udenrigsministeren, og det spørgsmål ville udenrigsministeren ikke besvare.

Det, jeg spørger statsministeren om, er altså, om det ikke er uheldigt af hensyn til folkestyret, af hensyn til det parlamentariske system, at udenrigsministeren ikke over for folketinget ville svare på, om regeringen ville efterleve dagsordenen.

Ole Espersen (S):

Vi opfatter ikke – og deri er statsministeren sikkert enig – regeringen som et ekspeditionskontor, der pr. bud bringer dagsordener til ambassadøren. Hensigten med dagsordenen er naturligvis, at det er regeringen, der skal opfordre USA til de to foranstaltninger, der nævnes i dagsordenen.

Derfor må jeg opfatte – og det er mit spørgsmål – den hurtige orientering af ambassadøren, som jeg finder udmærket, naturligvis, som et første skridt, og gå ud fra, at der derefter kommer en opfordring fra regeringen, foranlediget af debatten i folketinget naturligvis, til USA om at foretage de ting, som dagsordenen pålægger regeringen at foretage.

Jeg vil gerne bede statsministeren bekræfte, at dette skridt, som er nævnt af statsministeren, var det første, og at der senere følger en regeringsopfordring.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Så vidt jeg har forstået, svarede udenrigsministeren ved afslutningen af folketingets Mellemerikadebat i sidste uge, at det, der stod i den pågældende dagsorden, anså han allerede for i og for sig at være opfyldt, og det ville også blive det i fremtiden. Det mener jeg var en helt afgørende udtalelse. Og udenrigsministeren understregede også under debatten, at Danmark gennem diplomatiske kanaler – det kan ske på mange måder: under besøg af regeringsmedlemmer i USA og omvendt og gennem vort samarbejde med de øvrige europæiske lande – løbende holder USA orienteret om vor holdning til de mange forskellige elementer i USAs Mellemerikapolitik. Jeg synes således, at der er fuld klarhed på området.

Dagsordenen er kommunikeret til USAs ambassade i København. Det mener jeg er den naturlige måde at optræde på i en sådan sag. Jeg kan ikke rigtig se, man kan gøre det på anden praktisk facon.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 239

4) Til indenrigsministeren af:

Henning Rasmussen (S):